

נעמי

וחוזרת איתה לרית לחח.

נעמי ואלימלך העשירים, עוזבים עם כספם את בית לחם, מקום המצוי במצוקה כלכלית, ועוברים לשדי מואב. שם נישאים בניה לבנות מואב. שם אלימלך נפטרים בלא צאצאים. ושם הם מפסידים את

כל כספם. נעמי נשארת בלי כסף, בלי בעלה ובלי בניה, ומחליטה לחזור הביתה, לבית לחם. כלותיה, ערפה ורות מבקשות להצטרף. היא מנסה להניא אותן מהחלטתן, עורפה "מפנה לה עורף" וחוזרת לביתה ולעמה. רות "דבקה בה" (רות, א יא)

הן חוזרות עניות ובלא כלום, ובתוך כל ה"אין" הזה מתגלה הישועה בדמותו של בועז, הגואל העשיר והאלמן.

תובנה בכוחה של ציפור לעלות מעלה מעלה בתנאי שתניע את כנפיה ללא הרף, ברגע שתפסיק להניע את כנפיה הרי היא צונחת ונופלת. אם אין האדם עולה מעלה

מטה מטה (ר' ישראל מסלנט). דחף הלב

מעלה, בעל כורחו הוא יורד

אני עושה...את זה... ואת זה... ואני עולה...